

คำนิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๙๒ /๒๕๕๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์

: [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ถึง คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งคณะกรรมการสอบสวนของ คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ร้องขอสำเนาสำนวนการสอบสวนของ คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ๑๙๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ พร้อมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เพื่อใช้ปักป้องสิทธิของ ผู้อุทธรณ์ให้ได้รับความเป็นธรรม

คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มีหนังสือ อับ ที่ ศธ ๐๔๑๗.๐๓๑/ล.๐๑๓ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ ผู้อุทธรณ์ร้องขอ โดยให้เหตุผลว่า กรณีคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ทำ หนังสือว่ากล่าวตักเตือนผู้อุทธรณ์ไม่ถือเป็นการลงโทษที่จะทำให้ผู้อุทธรณ์ร้องขอตักเตือนเกิดสิทธิในกรอบกฎหมาย จึงไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่ผู้อุทธรณ์จะมีสิทธิขอตรวจหรือคัดรายงานการสอบสวน ของคณะกรรมการสอบสวนได้ ส่วนพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดถือเป็นคุลพินิจของ ผู้บังคับบัญชาที่จะไม่เปิดเผย

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๐ ถึงคณะกรรมการสอบสวน ข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

หน้า ๑ ใน ๔ หน้า

[Signature]

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนคณะกรรมการทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

มีกรณ์

ถูกสอบถามสวนทางวินัยตามคำสั่งคณะกรรมการทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ๑๙๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ เนื่องจากมหาวิทยาลัยมหิดลได้รับรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งมหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ๑๗๙๐/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ กรณีอาจารย์คณะกรรมการทันตแพทยศาสตร์ฯ ได้รับความเสียหายจากการรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์ ซึ่งมหาวิทยาลัยมหิดลพิจารณาแล้วเห็นว่า รายงานการสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวมีมูลอันน่าเชื่อว่า ผู้อุทธรณ์รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น จึงเข้าข่ายเป็นความผิดวินัยกรณีรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา จึงได้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการทันตแพทยศาสตร์ฯ พิจารณาดำเนินการ คณะกรรมการทันตแพทยศาสตร์ฯ จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ดังกล่าว ต่อมา คณะกรรมการทันตแพทยศาสตร์ฯ มีหนังสือว่ากล่าวตักเตือน ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ให้ว่ากล่าวตักเตือนผู้อุทธรณ์ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์กระทำการผิดวินัยฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยมีกรณ์กระทำการผิดคือ ผู้อุทธรณ์รายงานเป็นหนังสือเรียนอธิการบดี (ผ่านรองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาทางวิชาการและวิชาชีพ) ฉบับลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เรื่อง การเสนอชื่ออาจารย์คณะกรรมการทันตแพทยศาสตร์เพื่อขอรับรางวัลมหาวิทยาลัยมหิดล ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๖ อันมีข้อความที่ไม่ถูกต้องหรือยังไม่เป็นที่ยุติ โดยการรายงานดังกล่าวทำให้บุคคลอื่นได้รับความเสียหาย ซึ่งเป็นการกระทำการผิดเด็กน้อย แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้รับราชการที่คณะกรรมการทันตแพทยศาสตร์ฯ มาเป็นเวลานาน ประกอบกับไม่เคยกระทำการผิดวินัยมาก่อน และผู้บังคับบัญชาได้กรุณางดโทษภาคทัณฑ์ไว้โดยให้ว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรแทนผู้อุทธรณ์เห็นว่า ตนไม่ได้รับความเป็นธรรม จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ถึงคณะกรรมการทันตแพทยศาสตร์ฯ ขอให้เพิกถอนหนังสือว่ากล่าวตักเตือน และขอสำเนา สำเนาการสอบสวน และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเพื่อใช้ปากป้องตัวของผู้อุทธรณ์

นาย สมชาย ใจดี

แต่คณะกรรมการแพทยศาสตร์ฯ ปฏิเสธการเปิดเผยแพร่ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะกรรมการแพทยศาสตร์ฯ ดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนคณะกรรมการแพทยศาสตร์ฯ ชี้แจงว่า แม้ผู้อุทธรณ์จะมีความผิดทางวินัยแต่ผู้บังคับบัญชา มิได้มีคำสั่งลงโทษทางวินัยเพียงแต่ให้ว่ากกล่าวตักเตือนเป็นหนังสือ ผู้อุทธรณ์จึงไม่มีสิทธิ อุทธรณ์การถูกว่ากกล่าวตักเตือน แต่ผู้อุทธรณ์มีสิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์และ ร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยทิดลได้ตามข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยว่าด้วยการอุทธรณ์และ ร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๔๔

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอคือ สำนวนการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ตามคำสั่งคณะกรรมการแพทยศาสตร์ฯ ที่ ๑๙๗/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๘ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และพยานหลักฐานที่ เกี่ยวข้องหักหมด การสอบสวนได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วปรากฏผลการสอบสวนว่า ผู้อุทธรณ์ กระทำการผิดวินัยไม่ร้ายแรงในกรณีที่ถูกสอบสวนและคณะกรรมการแพทยศาสตร์ฯ ได้มีหนังสือว่า กกล่าวตักเตือนในกรณีที่ผู้อุทธรณ์กระทำการผิดวินัยตามผลการสอบสวน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอตั้งกล่าวจึงไม่มีผลกระทำบุคคลต่อการสอบสวนทางวินัย แต่จะเป็นการตรวจสอบ ความถูกต้องproperly ในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวกระทำ ลิทธิของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิได้ทราบเพื่อปกป้องสิทธิของตนให้ได้รับความเป็นธรรม และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตหรือ ความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูล ข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

อนึ่ง ข้ออ้างของคณะกรรมการแพทยศาสตร์ฯ ที่ว่า ผู้อุทธรณ์ไม่มีสิทธิอุทธรณ์การ ถูกว่ากกล่าวตักเตือน แต่มีสิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำ มหาวิทยาลัยทิดล จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์นั้น มิใช่เหตุผลในการใช้ ดุลพินิจไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เป็นข้อแก้ตัวที่มีลักษณะเจตนาหลอกเลี้ยงที่จะให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ ซึ่งถือว่าไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการ

คำวินิจฉัยที่ สค ๙๗ /๒๕๕๐

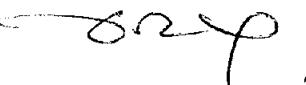
หน้า ๔ ใน ๔ หน้า

บ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๖ ที่ต้องอ่านวิความส่วนตัวให้แก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูล
ข่าวสารของราชการ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินัยข้อกฎหมายเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาลังคม การบริหาร
ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีมติให้คณะกรรมการแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

(นายสมยศ เชื้อไทย)

หัวหน้าคณะที่ ๑

(นายธรรมรักษ์ พิชิตษฐ์)

กรรมการ

(นายสิกข์หาณ โตมรศักดิ์)

กรรมการ

(นายวรเจตน์ ภาครัตน์)

กรรมการ

(ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมกรรพย์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์